

Прошак під церквою
Антонич Богдан-Ігор Васильович

Мохнатий, мохнатий, патлатий,
курлапий та клишавий та чеверногий
вилукуваті підігнув під себе ноги
й більмом споглядає на сонячну лату.

Брудний, космогрудий, від бруду руді підняв груди.
Беззуба щока, спорохнявіле ясно.
О, сонце всім світить так ясно,
всі рівні є люди.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/proshak_pid_tserkvoiu